

4 Ιανουαρίου 2014

Ως άνθρωπος τα έκανα θάλασσα,ως Θεός λυπήσου με...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Έλεγαν για κάποιον αββά Απολλώ στην Σκήτη, ότι όταν ήταν στον κόσμο ήταν τσοπάνος αγροίκος (άξεστος και αφελής). Και συνέβη κάποτε να δει στο χωράφι κάποια γυναίκα έγκυο, και κυριευμένος από την ενέργεια του Διαβόλου είπε: «Θέλω να δω πώς είναι τοποθετημένο το βρέφος στην κοιλιά της». Και αφού την ξέσχισε, είδε το βρέφος. Και αμέσως ένωσε χτύπημα στην καρδιά του και με συντριβή ήλθε στη Σκήτη και ανέφερε στους πατέρες αυτή την πράξη του.

Τους άκουσε να ψάλλουν: «οι ημέρες τής ζωής μας είναι εβδομήντα χρόνια, και όταν οι δυνάμεις μας είναι μεγάλες, ογδόντα χρόνια το παραπάνω από αυτά είναι κόπος και πόνος». Και τους είπε: «Είμαι σαράντα χρονών, και δεν έχω κάνει ούτε μία προσευχή. Και τώρα, αν ζήσω άλλα σαράντα χρόνια, δεν θα παύσω να προσεύχομαι στον Θεό να μου συγχωρήσει τίς αμαρτίες μου».

Και, πράγματι, δεν ασχολιόταν ούτε με εργόχειρο, αλλά πάντοτε προσευχόταν λέγοντας: «Αμάρτησα ως άνθρωπος, λυπήσου με ως Θεός!» («εγώ μεν ως άνθρωπος ήμαρτον, Συ δε ως Θεός ελέησον»). Και ή ευχή αυτή έγινε ή μελέτη του νύκτα και ήμερα. Υπήρχε κάποιος αδελφός πού έμενε μαζί του και τον άκουσε να λέγει: «Σε ενόχλησα, Κύριε, άφησε με λίγο ν' αναπαυθώ».

Και του δόθηκε «πληροφορία» ότι ό Θεός του συγχώρησε όλες τίς αμαρτίες του, ακόμη και τον φόνο τής γυναίκας. Για το παιδί όμως δεν έλαβε «πληροφορία». Και του είπε κάποιος από τους γέροντες: «Και τον θάνατο του παιδιού σου τον συγχώρησε ό Θεός, αλλά σ' αφήνει, στον πόνο, γιατί συμφέρει στην ψυχή σου».

Ό ίδιος είπε για την υποδοχή των αδελφών, ότι πρέπει να προσκυνούμε τους αδελφούς που έρχονται να μας επισκεφθούν, επειδή δεν προσκυνούμε αυτούς, αλλά τον Θεό. «Γιατί, λέγει, είδες τον αδελφό σου, είδες τον Κύριο τον Θεό σου και αυτό, λέγει, το πήραμε από τον Αβραάμ. Και όταν δέχεσθε (τους αδελφούς), να τους πιέζετε να αναπαυθούν γιατί κι αυτό το μάθαμε από τον Λωτ πού πιεστικά φιλοξένησε τους αγγέλους».

(Από την «Φιλοκαλία...» της σειράς Ε.Π.Ε., Αποφθέγματα Γερόντων, τόμ. 1, σελ.153-157.)

Πηγή: trelogiannis.blogspot.gr